

KRIJN PETER HESSELINK VOORTVLUCHTIG

DE GEDICHTEN IN DE DEBUUTBUNDEL VAN SLAMDICHTER KRIJN PETER HESSELINK LIJKEN DOORZICHTIG EN GOEDGEMUTST, MAAR SPELEN ZICH AF IN EEN MERKWAARDIG VACUÛM.

DOOR ROB SCHOUTEN

KRIJN PETER HESSELINK WERD IN 2006 NEDERLANDS KAMPIOEN *slam poetry*. Hij won de strijd toen omdat zijn gedichten meer op poëzie leken dan op cabaret, zoals bij de meeste anderen het geval was. Zijn schriftelijk debuut *Als geen ander* bevestigt die indruk. Het zijn gedichten, niets in ze schreeuwt om uitgesproken of voorgedragen te worden.

Wat niettemin aan hun slam-oorsprong herinnert is het opgewekte karakter. Geen moeilijk gedoe, dit is poëzie om van te genieten. Maar of de lezer deze schijnbare praatpoëzie ook zomaar begrijpt, is nog maar de vraag. 'Dichten is kijken naar / wat niet ter zake doet en daar / een zaak van maken', staat er in het gedicht 'Onder zoden', en dat klinkt goed en vlot maar wat betekent het? Wat is Hesselinks poëtica? Je komt er niet makkelijk achter.

Als ik iets samenvattends over deze gedichten moet zeggen, is het dat ze voortdurend proberen weg te glippen. Steeds gaan ze over onstoffelijke sensaties waar je moeilijk je vinger achter krijgt. Over de zon die ongrijpbaar is, over licht dat je niet op kunt rapen, over een bewasemde ruit, over fietsen door een zelf voortgebracht ademwolkje.

Een karakteristiek gedicht is 'Als je iets zegt, dan zeg je':

*dit: mijn vleugels
voeden de lucht*

*mijn schaduw blijft even
nog kleven aan een twijgje*

*een rekstok voor wat ik
het zonlicht misgun.*

Licht, luchtig en vluchtig maar ook geheimzinnig. Hesselink doet soms een beetje aan Pierre Kemp denken. Maar ook het leven zelf, samenzijn met anderen, een treinreis, een verdwenen paspoort, alles lijkt er voortdurend op gericht ervandoor te gaan, te verdwijnen. Ook de liefde blijft niet hangen:

*Maar liep ik echt zonder een woord
te zeggen op je toe om met je
te zoenen? Ik denk*

*steeds vaker aan je terug
al weet ik niet aan wie.*

Zo speelt deze goedgemutste, doorzichtige poëzie zich grotendeels af in een merkwaardig soort vacuüm, een gevoel dat je nooit ergens achter zult komen. Dat is dus de poëtica van Hesselink denk ik: lees me, volg me, maar denk niet dat je me zo leert kennen.

Wat opvalt aan deze slamdichter is dat hij zo weinig speelt met de actualiteit, dat hij niet op gemakkelijke effecten uit is. Het is poëzie van het voortvluchtige, van het identiteitsloze. Het feit dat dit wezenlijk ongrijpbare geheim zonder dikdoenerij of mystificaties wordt opgevoerd, bevat me wel. Hesselink geeft als het ware een optimistische draai aan veel menselijk mysterie. En iets kosmisch heeft het allemaal natuurlijk ook: 'Ik leg mijn eieren in volle vlucht / ik kan niet anders, neem / de wereld op sleeptouw / we suizen door het heelal / de wereld barst open.' Net of Marsman op aarde is teruggekeerd, als speels podiumbeest. **LFF**

Krijn Peter Hesselink, 'Als geen ander', gedichten, Uitg. Nw A'dam, 72 pagina's, € 14,90